

HIREK

Szegedi utmutató

A Somogyi-könyvtárban és az egyetemi könyvtárban vasárnap és ünnepnap kivételével könyvtárszolgálat.

A városi múzeum egész évben nyitva.

Szolgálatos gyógyszerárak: Frankl József Szent György-tér 6, Frankó Andor Dugonics-tér 1, Surjányi József Kossuth Lajos-sugárút 31, Selmeczi Béla Somogyi-telep IX. u. 489.

Városi Színház: Idegen asszony.

A mozik műsora: Belvárosi Mozi: Bengáli, Korzó Mozi: Gyászvasár. Széchenyi Mozi: A hegyek lánya.

—oOo—

ELSŐTÉTÍTÉS KEZDETE ESTE 6-KOR, VÉGE REGGEL 5 ÓRAKOR.

—oOo—

— Gyásznaposság gróf Csáky István sirjánál. Budapestről jelentik: Gróf Csáky István néhai külügyminiszter halálának évfordulója alkalmából a külügyminisztérium tisztviselői szerdán délelőtt koszorú helyeztek el sirján. A koszorú elhelyezését megjelentek Ghyeczy Jenő rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, a külügyminiszter helyettese, Bartheldy Tibor rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, gróf Csáky Gyula követségi tanácsos és Zilahy-Sebess Jenő miniszteri titkár. Délelőtt 10 órakor a koronázó főtemplomban gyászmise volt, amelyen megjelentek a külügyminisztérium osztályvezetői és tisztviselői, valamint néhai gróf Csáky István családjának tagjai.

— Postapalota épül Szentesen. Szentesenről jelentik: A megnövekedett forgalom új postahivatal építését tette szükségessé Szentesen. Az építéshez a postavezérigazgatóság hozzájárult és már kész tervek is vannak, az anyaghiány miatt azonban az építkezés tásszal lesz megkezdhető.

— Halálos ítéletek a szófiai kommunista perben. Szófiából jelentik: A szófiai kommunista bűnperben a haditörvényszék meghozta ítéletét. A három fővádoltat, akik közül kettő székben van, halálra ítélték. Négy további vádlott, közülük egy nő, életfogytiglani fegyházra, a többiek börtönbüntetésre kaptak. A vádlottak, akik valamennyien diákok, gyújtogatásokat és más szabotázsakciókat követtek el, továbbá egy bolgár újságíró meggyilkoltak.

— Elájult a fő tárgyaláson a gyöngesívi uzsorás. A törvényszék Nórák-tanácsa csütörtökön tárgyalta Vaszkó Elek 40 éves mórabeli lakos uzsoraügyét. A vád szerint Vaszkó 1941 augusztus 15-én 10.000 pengőt adott kölcsön Hangács József mórabeli gazdának azzal a kikötéssel, hogy havonta 600 pengő kamatot fizet a kölcsönpengőre. A csütörtöki fő tárgyaláson a vádlott tagadta, hogy uzsorakamatot szedett volna és egyre azon erősködött, hogy csak havi 36 pengőt kapott kamat fejében. A tiltakozás izgalmaiban rosszul lett és elájult. Magához térítették és rövid szünet után az elnök folytatta a tárgyalást. Hangács vallomása szerint Vaszkó tudott róla, hogy ő mint paprikakészítő önállósította magát és rá volt utalva a nagyobb összegű forgókére. Szorult helyzetével visszaélve támasztotta tehát az uzsorás vele szemben az erkölcsiellen kikötést. A törvényszék bizonyításkiegyeztetés címén elnapolta a tárgyalást, mert a beidéztet tanuk nagyrésze nem jelent meg a mostani tárgyaláson.

— Iparosok cérna- és fodrásziparosok szappanulványai február 10-ig az ipartestületben beszerezhetők. 473

Szegedi holmi

Babarczy József szegedi ügyvéd, doyenja a pályának, a század első évtizedében halt meg nyolcvankilenc éves korában, minekután majd hatvan esztendő telt el a pályán.

Kedves, szelid öreg ur volt, ügyésze az öreg takaréknak, amelyet a múlt század negyvenes éveiben alapított Klauzál Gáborral együtt. Azért öreg korában is érdekelte minden, szeretett eltréfálni az asszonyéppel s boldog volt, ha azt mondták rá, hogy: de nagy huncut maga, Józsi bácsi.

Halála előtt pár évvel, amikor már roskadozni kezdett hajdani délcegsége, azt kérte tőle egy fiatalember.

— Ugyan, Babarczy bácsi, hány éves?

— Nem jó azt firtatni, annyi sok.

— Csak azért érdekel, hogy ilyen ritka jó erőben van, nem akarok én indiskrétni lenni.

Az öreg felvetette a fejét.

— Nekem pedig nincs mit titkolóznom, megmondhatom, ha olyan nagyon akarod, nyolcvanöt vagyok.

— Tyű, de gyönyörű kor! — ámult el az ifjú a nagy számtól.

Babarczy bácsi úgy tett, mintha haragudnék.

— Ördögöt gyönyörű. A tied az, öcsém, nem az enyém.

Pálffy Ferenc, Szegednek a századfordulón polgármestere, a hatvanas években tisztügyésze volt Szegednek. Mint ilyenhez felkérkedik hozzá a börtönből egy veszedelmes tolvaj.

— Mit akar, fiam?

— Nagyon szépen fölkérem a tekintetes urat, sziveskedjék engem huszonegy órára szabadságra engedni.

Pálffy nagyot nevetett.

— Csakhogy ilyen divatot nem vezetünk be, galambom, mert ha olyan könnyelmű lennék, hogy elengedem, magának lesz annyi esze, hogy ne térjen többet vissza. Volna lelke, hogy bajba sodorjon? Azért csak menjen szépen vissza a fészkebe és viselje békességgel a sorsát.

Az ember azonban nem tágitott, sőt lehorgasztotta bánatosan a fejét.

— Beteg a feleségem, úgy jött róla a hír, hogy meg vannak számlálva a napjai. Sokat szomorítottam szegényt életében, pedig nem érdemelte meg, mert áldott jó lélek, minden bűnömöt megbocsátotta, elfelejtette. Hát tőle szeretnék elbúcsúzni, meg a kis kölökömet is elhelyezném valami irgalmas léleknel, hogy addig se jusson bítangásban, amíg kiszabadulok innen.

Olyan őszinte bánat volt az arcán, hogy öreg Pálffy, aki inkább magára vállalt sok mindent, csak ne szomorodjék miatta a felebarátja, alkuba bocsátkozott vele.

— Aztán micsoda biztosítékot kapsz, hogy maga csakugyan visszaér huszonegy óra múltán?

— Igérem!

— Ez nem elég. Adja a becsület-szavát.

— Becsületemre esküszöm.

— Jól van, majd meglátom, hogy mennyit ér a szava. Most menjen Isten hírével és bocsássa azt a szegény asszonyt kiengesztelve a családjára.

Hogy mit ért a becsületszó? Hát azt, hogy a megrögzött gonoszlevő a szabadsága huszonegyedik órájában valóban jelentkezett. Igaz ugyan, hogy még aznap éjszaka kiásta a börtönfalat és megszökött, de hát erre már nem kérték a becsületszavát.

Bob

—oOo—

— Lelőpták a lovakról a pokrócot. Abrahám József Mórhalom 251. szám alatti lakos feljelentést tett ismeretlen tettes ellen. A tolvaj szerdán délelőtt a Kossuth Lajos-sugárút és a Tisza Lajos-körut sarkán levő kocsiheállo istállójába bekötött lovairól három lópokrócot 150 pengő értékben elloptak. A nyomozás folyik.

— Feltűnést keltő internálás Hódmezővásárhelyen. Hódmezővásárhelyről jelentik: A vásárhelyi közellátási ellenőrző közegek nemrég nagyarányú tejhamisításnak jöttek nyomára. Pápai László és Tóth Mihály tejszövetkezeti alkalmazottak a vásárhelyi kúti ut mentén levő tanyákból összegyűjtötték a tejet és naponta 80—120 liter szállították be a városba. A hatóságok rájöttek, hogy Pápai és Tóth a tejet erősen felvizezték. A szegedi vegyvizsgáló állomás megállapította, hogy a bemutatott tejminták 10 százalék vizet tartalmaznak. Pápai és Tóth ellen megindult az eljárás. A két tejszövetkezeti alkalmazott kihallgatása alkalmával kijelentette, hogy a tej felhígítására Bodrogi Sándor tejszövetkezeti elnök-igazgatótól kapták a megbízást. Az igazgató azzal az indoklással bízta őket a hamisításra, hogy a fuvarköltséget és az árkülönbözetet valahogy be kell hozni. Elmondották, hogy amikor a szövetkezet még vajait is készített, 10 dekás csomagok helyett 7—8 dekás csomagokat hoztak forgalomba. A nyomozás során ezek a vádak beigazoltak látszottak, ezért Bodrogi és társai ellen megindult a bünvádi és kihágási eljárás, egyúttal a rendőrség az internálási eljárást is folyamatba tette ellenük a közgazdasági és közellátási életre való káros tevékenységük miatt. — A Bodrogi Sándor ellen indított eljárás nagy feltűnést keltett Hódmezővásárhelyen, mert az idős gazdálkodó egészen az ügy kipattanásáig nagy tekintélynek örvendett városzerte. Mint a város egyik legmódosabb gazdája, élénk szerepet vitt a város köz- és politikai életében. Képviselőválasztások alkalmával állandó pótképviselőjelölt volt az ellenzéki listán és a törvényhatósági közgyűlésben is hangadó szerepet játszottak. A tejszövetkezet élén, ahol most a tejhamisítást elkövette, több mint negyedszázada állott vezetőként.

— A mentők hírei. Szerdán a késő esti órákban a Veresács-utca 38. számú házba hívták ki a mentőket, ahol az ottlakó Robiczek Tihamérné mérgezési tünetek között összeesett. Az eszméletlen asszonyt a mentők életveszélyes állapotban szállították a városi kórházba, ahol gyomormosást alkalmaztak. Egyelőre még nem tudták megállapítani, hogy szándékosság, vagy véletlen okozta-e a súlyos mérgezést.

— Lopás egy szállító cég kocsijáról. Fodor Ödön szállító, Feketesas-utca 17. szám alatti lakos panaszt emelt a rendőrségen ismeretlen tettes ellen, mert Kálvária-utca 21a. szám alatt levő telepének udvarából egy kocsiról 100 pengő értékben elloptak három cipőtalpnak való gumilemezt. A gumilemez 6 kiló súlyú volt. A lemezek egy csomagban voltak, a csomag mást is tartalmazott. Az ismeretlen tettes a csomagot felbontotta és csupán a gumilemezeket vitte el, a csomagban levő többi dolgokat otthagva. A nyomozás folyik.

— Három betörőt ítél el a miskolci rögtönítelő bíróság. Miskolcra jelentik: A miskolci törvényszék rögtönítelő bírósága szerdán egésznapos tárgyalás után az esti órákban hirdette ítéletet Vismeg Dezső 19 éves miskolci munkanélküli és két fiatalokru vádlott társa bűnügyében, akik január 19-én Miskolcon és Diósgyőri tőbb betöréses lopást követtek el az elsőtétítés ideje alatt. A rögtönítelő bíróság Vismeg Dezsőt 11 évi fegyházra ítélte, egyik bűntársát 8, a másik bűntársát pedig 5 évi fogházbüntetéssel sújtotta.

— Értesítés. A Szakszervezeti Bizottság (Munkásotthon, Hétfőzér-u. 9.) közli, hogy folyó hó 29-én, pénteken este fél 7 órakor Szakasits Árpád, Budapest, a Népszava főszerkesztője „Képzelet és valóság a munkásosztály életében” címen tudományos előadást tart. Belépődíj nincs.

KÖNYVEK

„Legyünk őszinték...”

Lázár Mária könyve

Izléses köntösben, igen ötletes rajzokkal díszítve jelent meg Cserepfalvynál Lázár Mária „Legyünk őszinték...” című könyve. A szellemes, megleghangú, igazi asszonyi írás nem életrajzregény és nem is visszaemlékezések gyűjteménye, hanem mindkettőből van benne valami. De ami ezeken felül érték benne: a szinpad és a film világának kissé groteszk, kissé élesen színezett, de azért mindig szeretettel formált tükörképe.

Lázár Mária könyvében elmondja, hogyan lett színésznő, kedves szatírával érinti a közdelem éveinek elcsöndestült emlékeit, majd bepillantást enged a nagy színésznő, a „sztár” magánéletébe, a sok-sok furcsa s laikus szemmel meghökkenő kulissza közé, amelyet a szinpad és a film világának neveznek. Érdekes megállapításai vannak korunk divatos színésznőjéről. „A Sztárról:

„...annyi bizonyos, hogy nem minden nagy színész sztár és nem minden sztár nagy színész.”

„A sztárnak feltétlenül tudnia kell (és tudja is), hogy pozíciójáért szakadatlan harcot kell folytatnia, örökké „en garde”-ban kell állnia. Érezetn rangját az igazgatóval az irodában, a rendezővel a próbákban, a közönséggel az előadásokban és azonkívül mindenütt. Ez jelmez, amit sohasem szabad levetni.”

Ugyanilyen eredeti és asszonyosav szellemes véleménye van Lázár Mária a színésznő és igazgató viszonyáról, a szinpad szerző és a kritikus viszonyáról, a reklámról, amely a kitűnő színész-író szerint a színész számára olyan, mint a növénynek a napfény, a tudónak a levegő, vagy a színésznek a szerelem... a közönségről, valamint mindenről, ami a színésszel és a színház világával vonatkozásban van.

Szórakoztató és üdítően mulatságos írás Lázár Mária kis könyve, amelyet — akárcsak az izgalmas kalandregényeket — nem lehet letenni, amíg minden betűjét el nem olvasta az ember...

A bájos és szellemes szerzőnő pedig nem akart mást, mint saját utószava szerint: mulattatni. „A dolgokat egy irtam le, ahogy eszembe jutottak és magamat sem hagytam ki belőle. Nem arra gondoltam, hogy amit írok, szóról szóra igaz, elég, ha azt lehet rá mondani: „valami igaz azért van benne”. Ha ez nem sikerült, vegyék az egészet úgy, mint egy tréfás grimaszt. Rocsánatot kérek és már nem is vagyok itt...”

Lázár Mária Szegeden jól ismerik, jelenleg éppen nálunk vendégszerepel. Szinnadon sokszor tapasztaltuk, hogy elbájozóan tud „grimaszolni”, mulattatni. Könyvében ugyanerről tett írással által tanubizonyítást. (—)